

Dr John Oswalt, Kings, sesja 28, część 3

2 Królów 20-21, część 3

© 2024 John Oswalt i Ted Hildebrandt

W odlewni używa się matrycy, do której wlewa się roztopiony metal, aby uzyskać pożądany kształt. Tutaj powstaje matryca. Minie 110 lat, zanim Jerozolima upadnie, 586, ale co się stanie, gdy Manasses utworzy kostkę, która zostanie wylana 110 lat później?

Myślę o Ameryce. Czy będziemy mieli 110 lat? Nie w tym tempie, wszystko się dzieje. Możemy mieć znacznie mniej niż 110 lat.

Chcę jednak zasugerować, że przebudzenie Ezechiasza to dobre hebrajskie słowo, migawka na ekranie. Kiedy spojrzymy na opis grzechów Achaza, a potem na opis grzechów Manasses, okazuje się, że są one zasadniczo identyczne. Nic się nie nauczyło.

Będzie jeszcze jaśniej, gdy w przyszłym tygodniu dotrzemy do Jozjasza. Teraz zabrzmiało to heretycko. Nie wyrzucaj mnie jeszcze.

Przebudzenia mogą być bardzo niebezpieczne, ponieważ przedawkujemy emocje i nie następuje prawdziwa zmiana zachowania. Po raz pierwszy dostrzegłem to u doktora Appleby'ego, który przez wiele lat, aż do końca swojego życia, był międzynarodowym pastorem Światowej Misji Ewangelii. Był pastorem baptystów z Anglii.

Miał kościół w Walii. Sanktuarium jego kościoła mogło pomieścić 1200 osób. W 1905 roku jego zbór liczył 36 osób w Walii. Miało miejsce jedno z największych przebudzeń, jakie świat kiedykolwiek widział.

I powiedział dzisiaj: Walia jest najcięższym miejscem na świecie, ponieważ przedawkowali religię. Powiedział, że nigdy nie słyszałeś, żeby mnie prowadził. O, wielki Jehowo, aż usłyszysz, jak śpiewa to 100 pijanych walijskich górników.

O Boże, tak, ożyw nas na nowo, ale uczyni w naszym charakterze coś, co wykracza poza nasze emocje. Północna część stanu Nowy Jork nazywana jest obszarem spalonym ze względu na przebudzenia, które miały miejsce podczas drugiego wielkiego przebudzenia. Mówię więc, że myślę, że Ezechiasz ucieleśnia tutaj problem Izraela.

O tak, w chwili kryzysu zwróciliby się do niego z ufnością, a on, ponieważ jest taki cierpliwy, taki łaskawy i miłosierny, byłby dla nich miły i dostarczył im bingo, a oni

natychmiast wrócili. Tam jesteście. Zatem to, do czego Bóg wzywa mnie i ciebie, to życie w zaufaniu.

Dzień po dniu, godzina po godzinie, minuta po minucie żyjemy z tą świadomością. Panie, jeśli opuścisz mnie na chwilę, wszystko będzie stracone. Widzimy więc 52 lata.

To będzie jedno z moich pytań do Boga. Dlaczego, do cholery, zostawiłeś tego gościa na tronie na 52 lata? Podejrzewam, że odpowiedź będzie taka, że właśnie to do nich przyszedli. Słyszę zdanie: naród ma taki rząd, na jaki zasługuje.

Dobry Boże, zmiłuj się nad nami. Ludzie byli wyraźnie szczęśliwi i spójrzcie na to. Spójrzcie na to w rozdziale 21, czynił zło w oczach Pana, postępując zgodnie z obrzydliwymi praktykami narodów, które Pan wypędził przed Izraelitami.

Odbudował wyżyny, które zniszczył jego ojciec, Ezechiasz. Wzniósł też ołtarze Baalowi i uczynił słup aszery, jak to uczynił Achab, król izraelski. Pokłonił się wszystkim zastępom gwiazdzistym i oddał im pokłon.

Zbudował ołtarze w świątyni Pańskiej, o której Pan powiedział w Jerozolimie: Położę swoje imię na obu dziedzińcach świątyni Pańskiej. Zbudował ołtarze wszystkim zastępom gwiazdzistym. Złożył w ogniu swego syna, aby praktykować wróżenie, szukał wróżb i radził się mediów i spirytystów.

Uczynił wiele zła w oczach Pana, wzbudzając w nim gniew. Tak, chyba tak, chyba tak. Teraz moje pytanie brzmi: jak mu się to udało? Ponieważ ludzie mieli z nim rację.

Ludzie byli całkiem zadowoleni, że tak się stało. Nie było arcykapłana, który wstałby i powiedział: to się nie stanie w świątyni, kiedy ja będę rządził. A jeśli tak się stanie, będziesz musiał sobie ze mną poradzić.

Powtarzam więc, że jednorazowe zaufanie nie wystarczy. Musi być życie pełne zaufania. Teraz zadam ci kolejne pytanie.

Spójrz na powtarzające się stwierdzenie; Pomyliłem numery na ulotce. Spójrz na werset drugi. Jakiego zła dokonał? Rzeczywiście, postępował tak, jak robili Kananejczycy, którzy byli w tej ziemi przed Jozuem.

W wersecie dziewiątym Manasses sprowadził ich na manowce i co z tego? Znowu to samo, prawda? Kiedy coś się powtarza, Bóg próbuje coś przekazać. I tak dalej w wersetach 10 i 11, Pan powiedział przez swoich proroków, sługi: Manasses, król Judy, dopuścił się tych obrzydliwych grzechów. To słowo jest obrzydliwe, obrzydliwe.

To piękne hebrajskie słowo, to-eh- vah , to-eh- vah . I odnosi się do czegoś, co jest sprzeczne z porządkiem stworzenia. Nie należy się dziwić, że tego słowa używa się do opisanie relacji homoseksualnych.

Manasses , król Judy, dopuścił się tych obrzydliwych grzechów, tych obrzydliwych grzechów. Dopuszczał się więcej zła niż Amoryci, czyli Kananejczycy, którzy go poprzedzili i swoimi bożkami doprowadzili Judę do grzechu. Dlatego tak mówi Pan, Bóg Izraela: Sprowadzę na Jerozolimę i Judę takie nieszczęście, że każdemu, kto o tym usłyszy, będzie mrowienie w uszach.

Co on zamierza zrobić? Zamierza ich wypędzić. Czy teraz widzisz związek? Dopóki nie będziesz robił tego, co zrobili ci ludzie, możesz posiąść tę ziemię. Ale teraz, kiedy robisz to samo, ziemia nie może cię znieść.

Tak wielu ludzi, a my porozmawiamy o tym szerzej w przyszłym tygodniu, wiele osób mówi: „Zaczekajcie chwilę”, mówi Bóg, z powodu grzechów Manassesza nadejdzie wygnanie. A co z przebudzeniem Jozjasza? Porozmawiamy o tym. Ale jaka tu jest logika? Logika jest taka, że Manasses wciągnął ich z powrotem w to, co robili Kananejczycy, a co gorsza, kraj nie może ich już dłużej znieść.

Istnieje niemal poczucie, że niezależnie od tego, co się z nimi stanie później, wykonali już krok, który ukształtował kostkę. To już. A teraz ostatnia rzecz i pozwól ci odejść.

Kroniki przytaczają nam piękną historię pokuty Manassesza pod koniec jego życia. Został zabrany do Asyrii w łańcuchach i przetrzymywany tam przez kilka lat. A kiedy tam był, ujrzał światło i pokutował za dobre nawrócenie do okopów.

Wrócił i Kroniki mówią, że pozbył się tych wszystkich rzeczy. Królowie nie mówią nam o tym ani słowa. Spójrz, co mówi o jego synu, Ammonie.

Werset 20: Dopuszczał się zła w oczach Pana, tak jak uczynił jego ojciec Manasses. Poszedł całkowicie drogą swego ojca, oddając cześć bożkom, które czcił jego ojciec, i kłaniając się im. Opuścił Pana, Boga swoich przodków, i nie był Mu posłuszny.

Jak myślisz, co oznacza powtórzenie słowa ojciec w tym wersecie? Dokładnie. A co to mówi o skrusze opisanej w Kronikach? Nie porównuję Kings z Chronicles. Z radością stwierdzam, że Kroniki mają rację.

On pokutował. Za późno. Za późno.

Być może uratował własną szyję. Bóg jest zadziwiająco łaskawy, ale ustawił kość w taki sposób, aby jego osobista pokuta nie zmieniała kierunku, w którym zmierza naród. Myślę, że dlatego królowie o tym nie mówią.

Bo widzisz, Kroniki rozmawiają z ludźmi po wygnaniu i mówią do nich o tym, hej, jeśli odpokutujesz, Bóg zwróci się i będzie ci błogosławił. Więc naucz się tej lekcji. I to jest ważna lekcja.

To nie jest lekcja, której Kings próbuje nas tutaj nauczyć. To znaczy, że wprowadził pewne rzeczy w ruch i ten ruch przeniósł się na życie jego syna. Powiedziałem jedno, jeszcze jedno i na tym koniec.

Co się stało z Ammonem? Werset 23 i 24. Został zamordowany. Ciekawy.

Zastanawiasz się dlaczego? Przypuszczam, że w ten sposób całkowicie zaprzedał się Asyryjczykom. Przez całe życie był wasalem asyryjskim. Przypuszczam, że jest już około 744 r., a potęga asyryjska zaczyna słabnąć.

Ammon zostaje zabity około 742 r. Podejrzewam, że partia antyasyryjska na jakiś czas zdobyła przewagę i to ona zabiła tego wasala znienawidzonych Asyryjczyków. Ale chcę, żebyś zauważył, co się z nimi stało.

Co zrobili mieszkańcy tej ziemi? Zabił ich. I osadzili na tronie ośmiolatka. Mówiłem to już kilka razy.

Rozmawialiśmy o tym z Joe Ashem i kilkoma innymi osobami. W historii świata, kiedy dochodzi do zamachu stanu, kto zostaje następnym królem? Najsilniejszy facet, ten, który zabił ostatnich. Ale nie, co to mówi o ludziach i ich stosunku do obietnicy Dawida? Nadal szanowali tę obietnicę.

Wybaczenie, jestem metodystą w piątym pokoleniu, ale spotkałem wielu miłych ludzi, którzy są bardzo daleko od Pana, którzy mówią, że byłem metodystą przez całe życie. Całe życie miałem oczy Dawida. Co czyni Judę wyjątkową? Mamy potomka Dawida na tronie.

Czy wiesz coś o Jahwe? Jahwe kto? Czy jesteś zdecydowany żyć dla Jehowy? Dlaczego miałbym to zrobić? Ale Dawidzie, będziemy mieli na tronie oczy Dawida. Podejrzewam raczej, że ich religia stała się Dawidem. I raczej podejrzewam, że dlatego Bóg odebrał mu Dawida jako fizycznego ludzkiego króla zasiadającego na tronie w Jerozolimie.

Cóż, jak mówiłem w zeszłym tygodniu, robi się ciemniej. Ale historia jest taka, że Danny ciągle prosi mnie o jedzenie na wynos. Jedzenie na wynos jest właśnie tam.

Zaufanie musi być stałym sposobem na życie. A jeśli tak, to Bogu można zaufać.

Pomódlmy się.

Ojcze, dziękuję Ci za te chwile. Dziękuję za Twoje Słowo, jego moc, jego piękno, jego zdolność przenikania. Dziękuję.

Dziękuję Ci, Panie, za te przykłady, które mamy w Biblii, ludzkiej chwały w Tobie i ludzkiej omylności bez Ciebie. Zmiłuj się nad nami, Panie. Daj nam całe serce.

Daj nam to wierne chodzenie. Daj nam zdolność czynienia dzień po dniu tego, co dobre w Twoich oczach , ale w tym wszystkim spraw, abyśmy ufali ludziom, którzy będą Ci ufać we wszystkim, we wszystkim, przez wszystko, bo jesteś godny zaufania. W Twoje imię, Amen.